

[Indenrigsministeren.]

slag sammen med et tilfældigt sammenløbet flertal. Jeg afslører ingen hemmelighed, når jeg siger, at denne regering er en mindretalsregering, som jo aldrig, når vi forelægger et forslag, kan vide, om vi kan få det gennemført. Vi har kun en vej at gå: at fremsætte de forslag, som vi mener er rigtige. Det er det, vi har gjort også i dette tilfælde.

Når det ærede medlem karakteriserede mig som en stiltfærdig mand, må jeg sige, at jeg har ikke noget imod denne karakteristisk, for jeg tror, man i al almindelighed tjener den sag, man ønsker at tjene, bedre ved en stiltfærdig saglig argumentation end ved at vælge udtryk og optræde på den måde, som den ærede ordfører for venstre har gjort her i dag. For der behøves ikke megen saglig indsigt i den sag, vi behandler, for at kunne finde på at karakterisere anderledes tænkenes standpunkt som makværkspolitik.

Jeg har begrundet, at jeg ikke har kunnet give min tilslutning til, at sagen afgøres ved folkeafstemning. For mig er der ingen tvivl om, at der er flertal i den danske befolkning for at gennemføre en valgretsalders på 21 år til de kommunale valg. Det, som jeg har foreslået her, er en simpel retfærdighedshandling overfor ungdommen, og jeg er forbavset over, at det har mødt den modstand, som det har, fra venstre og konservative. Man skulle synes, det var så rimeligt og ligetil, at Danmark på dette område prøver på at komme på linie med andre lande.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har ordet for en kort bemærkning.

Holger Eriksen: Det er besynderligt, at det ærede medlem hr. Harald Petersen bliver ved at tale om karruseltur, når det er en kendsgerning, at han står og angriber i de voldsomste vendinger netop den fremgangsmåde, som hans eget parti er gået ind for ved andre lejligheder. Det er i og for sig også besynderligt, når det samme ærede medlem i øjeblikket er så stærkt interesseret i at få vor forfatning ændret. Der er vel ikke nogen, der er i tvivl om, hvem der har ansvaret for, at vi ikke fik forfatningsændringen i 1939.

Når nu det ærede medlem er meget stærkt optaget af at få fart i forfatningskommissionens arbejde, tør det måske tages som et udtryk for, at venstre nu fortryder sin stilling fra 1939, og hvis det er tilfældet, er det jo kun glædeligt. Så er der også mulighed for at nå et resultat.

Der blev i denne forbindelse spurgt,

om man har lagt arbejdet med forfatningskommissionen på hylden. Der behøver jeg bare at henvise til, at det ærede medlem netop i dag har fået en indkaldelse til et nyt kommissionsmøde; det er i hvert tilfælde et udtryk for, at man fortsætter arbejdet.

Løvrigt spurgte det ærede medlem, hvorledes man ville stille sig, hvis man i dag gennemførte 21 års valgretsalders og man derefter kom ud for, som det ærede medlem sagde, at 21 års valgretsalders falder ved den folkeafstemning, der finder sted i forbindelse med gennemførelsen af en forfatningsændring. Dertil er naturligvis ikke andet at svare, end at hvis man gennemfører et forslag i dag, er det gældende, indtil der kommer et andet flertal, som finder anledning til at ændre det. Men jeg ville i denne forbindelse gerne rette et kontraspørgsmål til det ærede medlem. Mener det ærede medlem virkelig, at det ville være uforsvarligt at opretholde 21 års valgretsalders, hvis der ved en folkeafstemning i forbindelse med en grundlovsændring var konstateret et stort flertal for det, men der alligevel havde været lidt for mange sofavælgere, som hindrede, at det kunne gennemføres rent forfatningsmæssigt? Hvis det er tilfældet, mener det ærede medlem altså, at vi skal gennemføre et mindretalsdiktatur her i Danmark.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem har Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Havde jeg anet, at min stiltfærdige bemærkning om, at det konservative folkeparti for nogle måneder siden skriftligt i forfatningskommissionen har rejst tanken om en folkeafstemning, skulle hensætte det ærede medlem hr. Harald Petersen i så bitter en stemning, ville jeg virkelig gerne have afstået fra at gøre den bemærkning.

Jeg kan ikke erkende, at disse to ting ikke har noget med hinanden at gøre. Det drejer sig jo om det samme problem, det problem at finde frem til en afgørelse af valgretsalders, som er det store stridsspørgsmål imellem venstre og de øvrige partier og en hindring for gennemførelsen af en forfatningsrevision. Jeg forstår ikke, at regeringen og regeringspartierne bliver ved at vende sig så voldsomt imod tanken om en folkeafstemning, i særdeleshed ikke at de radikale gør det, da det er et brud med det synspunkt, som de ellers har gjort gældende.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at det går ikke at tage en enkelt sætning ud af min argumenta-